

tjente nærmere overvejelse, men handelsministeren ville finde det beklageligt, om sagen skulle tages op på det grundlag og med det sigte, som det foreliggende forslag var udtryk for.

Hvad specielt forslaget punkt 3 angår, henlede *arbejdsministeren* opmærksomheden på, at spørgsmålet om medarbejdernes indflydelse på virksomhedernes ledelse i høj grad havde optaget socialdemokratiet og LO. „Således blev der sidste sommer under Arbejdsministeriet nedsat et udvalg med repræsentanter for Dansk Arbejdsgiverforening, for LO og for den sociologiske videnskab, som har til opgave at fremsætte en redegørelse om alle disse spørgsmål i forbindelse med medarbejderindflydelse, herunder det, vi normalt betegner som industrielt demokrati.

Der blev efter socialdemokratiets kongres også nedsat et udvalg, som LO var fadder til, om industrielt demokrati, et udvalg med repræsentanter fra LO, socialdemokratiet og kooperationen til undersøgelse af spørgsmålet om industrielt demokrati, altså om medarbejdernes indflydelse. Jeg har siddet i dette udvalg, og vi har netop nu afgivet betænkning. Det er meningen, at denne betænkning skal behandles på LOs forestående kongres, og det er meningen, at den skal drøftes i socialdemokratiets kompetente forsamlinger.“

Arbejdsministeren mente derfor, „at vi på nærværende tidspunkt ikke er så langt fremme, at man kan tage stilling til, hvorvidt det ville være rigtigt at ændre lovgivningen for at fremme det industrielle demokrati; i hvert fald er man ikke så langt fremme, at man kan sige, hvilken form for ændret lovgivning der så vil være mest hensigtsmæssig. Derfor vil det efter regeringens opfattelse være rigtigst, at man lader arbejdet gå videre i udvalget, nedsat af arbejdsministeriet, og at man får betænkningen fra LO frem til almindelig offentlig drøftelse, før man går videre.“

I overensstemmelse hermed udtalte *Kampmann* (S) sig. Han sluttede sin ordførertale således:

„Det gælder for en socialdemokrat om at sikre beskæftigelsen ikke alene i 60erne, men også i 70erne, og for dog på den givne foranledning at fremkomme med et konstruktivt forslag skal jeg foreslå handels- eller økonomiministeren snarest at nedsætte en hurtigt arbejdende kommission med det formål at undersøge finansieringsproblemerne inden for erhvervslivet og udviklingstendenserne inden for kredit- og kapitalmarkedet, herunder spørgsmålet om behovet for oprettelse af en offentlig kreditinstitution som supplement til de bestående udlånsinstitutioner.“

Jens Peter Jensen (V) anså de foreslåede foranstaltninger for så vidtgående, at forslaget burde have været afvist som grundlovsstridigt i henhold til forretningsordenens § 16. Det var efter hans opfattelse „et rent demonstrationsforslag“, og han henstillede, at folketinget nægtede det overgang til 2. behandling.